

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 245/2021
22.04.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина и Марине Милановић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Тања Минчић Марковић, адвокат из ..., против тужене „UniCredit Bank Србија“ АД из Београда, чији је пуномоћник Младен Аврамовић, адвокат из ..., ради утврђења ништавости и стицања без основа, одлучујући о сукобу месне надлежности између Првог основног суда у Београду и Основног суда у Нишу, на седници одржаној 22.04.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За поступање у овом предмету, **МЕСНО ЈЕ НАДЛЕЖАН** Први основни суд у Београду.

Образложење

Основни суд у Нишу, решењем П 7151/20 од 05.01.2021. године, огласио се месно ненадлежним за поступање у овом предмету и одлучио да списе предмета уступи Првом основном суду у Београду, као стварно и месно надлежном суду. У образложењу је указао, да је тужена у поднеску од 31.12.2020. године изјавила приговор месне ненадлежности тог суда, из разлога што су странке чланом 24. Уговора о готовинском кредиту од 11.10.2017. године уговориле надлежност основног суда према регистрованом седишту банке у складу са одредбом члана 65. став 1. Закона о парничном поступку, као и да тужена има регистровано седиште у Београду, због чега је месно надлежан Први основни суд у Београду, на основу члана 40. Закона о парничном поступку. Затим, како се у конкретној ситуацији не ради о искључивој месној надлежности, као и да би опште месно надлежан суд био суд на чијем подручју се налази седиште тужене као правног лица (Београд, Улица Рајићева број 27-29) у смислу члана 40. Закона о парничном поступку и да се увидом у податке АПР може утврдити да тужена нема регистровани огранак и да се у том смислу не може применити члан 54. Закона о парничном поступку, на који се тужилац позвао у тужби, јер филијала туженог у Нишу не представља регистровани огранак тужене, то је одлучио као у изреци решења.

Први основни суд у Београду, није прихватио месну надлежност, већ је уз допис П 13937/21 од 06.04.2021. године, списе предмета доставио Врховном касационом суду, ради одлучивања о сукобу месне надлежности. У образложењу је указао, да с обзиром на одлуку ВКС СУ I-1 15/21 од 01.02.2021. године, о делегацији надлежности и чињеници да се пребивалиште тужиоца налази у месту Бела Паланка, а да је седиште тужене у Нишу, да није надлежан за поступање у овом предмету.

Врховни касациони суд је одлучујући о сукобу месне надлежности на основу одредбе члана 22. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11, 49/13 - УС, 74/13 - УС, 55/14, 87/18 и 18/20), а у вези одредбе члана 30. став 2. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр. 116/08, 104/09, 101/10, 31/11, 78/11, 101/11, 101/13, 40/15, 106/15, 13/16, 108/16, 113/17, 65/18 - УС, 87/18 и 88/18 - УС), утврдио да је за поступање у овом предмету месно надлежан Први основни суд у Београду.

Тужба је поднета 21.10.2020. године. У тужби је наведена вредност предмета спора у износу од 5.072,71 динара, док је предмет тужбеног захтева утврђење ништавости одредби члана 9. став 1. и 2. Уговора о готовинском кредиту од 11.10.2017. године, закљученог између парничних странака и да се обавезе тужена да исплати тужиоцу износ од 2.200,00 динара и износ од 2.872,71 динара. Уз тужбу је приложен наведени уговор о готовинском кредиту, који садржи споразум о месној надлежности. Одредбом члана 24. истог је предвиђено да, у случају спора по овом уговору надлежан је основни суд према регистрованом седишту банке.

Тужена је у поднеску од 28.12.2020. године истакала приговор месне ненадлежности, због постојања споразума о месној надлежности суда на основу члана 65. ЗПП и опште месне надлежности према седишту банке на основу одредбе члана 40. став 2. ЗПП, са предлогом да суд донесе решење којим ће се огласити месно ненадлежним и по правноснажности решења предмет уступи Првом основном суду у Београду, као стварно и месно надлежном суду.

Одредбом члана 40. став 2. ЗПП, је прописано да, за суђење у споровима против правних лица, опште месно надлежан је суд на чијем се подручју налази њихово седиште, према извештају Агенције за привредне регистре.

Одредбом члана 65. став 1. ЗПП је прописано да, ако законом није прописана искључива месна надлежност неког суда, странке могу да се споразумеју да им у првом степену суди суд који није месно надлежан, под условом да је тај суд стварно надлежан. Одредбом става 3. овог члана, да споразум из става 1. и 2. овог члана производи правно дејство само ако је састављен у писаном облику и ако се односи на одређени спор или више спорова који сви проистичу из одређеног правног односа.

Према томе, како се у конкретној ситуацији не ради о искључивој месној надлежности и тужена изјавила приговор месне ненадлежности Основног суда у Нишу, на основу одредби члана 40. став 2. и 65. ЗПП, због постојања опште месне надлежности према седишту тужене и споразума о месној надлежности, којим је уговорена надлежност у случају спора према регистрованом седишту банке, то је за даље поступање у овом предмету месно надлежан Први основни суд у Београду, на основу одредби члана 40. став 2. и 65. ЗПП.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 22. став 1. ЗПП, одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Слађана Накић Момировић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић